

HET KEITJE

23 juni 2024

Uitgave van de St.Petrusparochie

www.st-petrusparochie.nl

www.katholiekzaanstreek.nl

e-mail: petrusvis@planet.nl

[facebook: St.Petrusparochie](https://www.facebook.com/St.Petrusparochie)

Er is zondag 23 juni Kinderwoorddienst

Maandag 24 juni is er om 8.30 uur weer kerkwerken

Woensdagmorgen is er om 10 uur is er koffiedrinken in de Leliekerk en in de kerk aan het Noordeinde. om 10 uur

Zondag 30 juni zingen er twee koren samen: het koor Mary's Voices uit Bussum en het koor Rotsvast.

Op zaterdag 8 juni is *Dick Molenaar* overleden op zijn leeftijd van 86 jaar. Hij werd geboren op Duinkerken als één van de oudsten in een gezin van 6 kinderen. Hij trouwde in 1962 met Ans Dieffenbach en zij begonnen met inwonen op de Badhuislaan. Toen een flat aan de Serooskerkestraat en vele jaren was de J.H. Dunantstraat hun vertrouwde woonplek. Sinds enkele weken woonden ze aan het Rosariumpark. Dick zijn leven speelde zich af tussen deze plaatsen in zijn Krommenie. Hij was boekhouder bij diverse handelsmaatschappijen en verbleef in die tijd regelmatig in het buitenland. Zijn werk was een grote passie voor hem dat hij met veel plezier heeft gedaan. Ze kregen een zoon en een dochter en later twee kleindochters. Zij vertelden over een ingetogen en liefdevolle vader en opa. Dick was sportief hield van volleybal, fietsen en heeft op latere leeftijd skiën geleerd. Hij was actief bij de tennisvereniging als spelend lid, bij het onderhoud van de baan en toen het in een latere fase fysiek moeilijker ging was hij er voor de gezelligheid. Vele jaren was er een stacaravan in Driebergen waar het hele gezin erg van heeft genoten en er vele spelletjes werden gespeeld. Met het klimmen van de jaren werd zijn gezondheid minder. Op de rouwkaart stond: 'Tot ons groot verdriet is de Molen stilgevallen'. Met vele mensen is er afscheid van hem genomen en is zijn lichaam begraven. Wanneer straks de bomen weer kaal zijn is er vanuit hun nieuwe woning zicht op de plaats waar hij rust in de aarde.

Oratorium 'De Doper'

Op zondagavond 23 juni om 20 uur wordt in de Petruskerk het oratorium De Doper ten gehore gebracht.

Johannes de Doper, een prediker en profeet, aankondiger van Jezus staat centraal. Hij roept op tot `omkeer, nieuw leven` en wijst – net als de oudtestamentische profeten – op een andere werkelijkheid.

Johannes wijst daarbij naar Jezus in wie die andere werkelijkheid – dat nieuwe leven – aan de dag treedt.

Jezus' doop door Johannes markeert niet alleen het begin van zijn optreden, maar staat ook voor 'doortocht' en voor uittocht uit onmenselijke verhoudingen naar een hernieuwd bestaan.

Het verhaal van Johannes wordt door de vier evangelisten op een verschillende manier verteld. In 'De Doper' zijn de verschillende teksten over hem naast elkaar geplaatst en worden ze door het koor becommentarieerd. Het stuk begint met de vraag wat deze zonderling/profeet gehoord en gezien heeft... een vreemde stem, een mens van liefde en trouw, een levend woord sterker dan duister en dood.

Oratorium 'De Doper', muziek Jos Martens, tekst Bart Vijfvinkel

Projectkoor 'De Doper' o.l.v. Jos Martens

Toegang vrij/ vrije gift bij uitgang

Verhaal met een knipoog

Het bordeel en de kerk

In een klein stadje wilde iemand een bordeel beginnen, recht tegenover de kerk.

De kerkelijke gemeenschap begon een campagne.

Ze dienden petitie's in en baden elke dag om de opening van het bordeel te voorkomen.

Toen het bordeel bijna klaar was en een paar dagen later zou openen, sloeg de bliksem er in en brandde het tot de grond toe af.

De mensen van de kerkgemeenschap zagen er zelf- voldaan uit, totdat de eigenaar van het bordeel de kerkelijke autoriteiten een proces aandeed.

Hij stelde de kerk aansprakelijk voor de verwoesting van zijn bordeel met indirecte of directe middelen - de kerkgemeenschap had er immers voor gebeden.

Voor het gerecht ontkende de kerk heftig elke verantwoordelijkheid of elk verband tussen hun gebeden en de daad van God.

De rechter bekeek het dossier en gaf als commentaar:

'Ik weet niet hoe ik in deze zaak moet besluiten,
maar uit het dossier leid ik af dat we hier een bordeeleigenaar hebben die in de kracht
van het gebed gelooft
en een complete kerkgemeenschap die dat niet doet.

We zijn aanbeland op de langste dag van het jaar.
Verschillende mensen melden deze week dat we vanaf nu weer op weg gaan naar
Kerstmis.
Voor zomerweer zijn er eindelijk wat lichtpuntjes in de weersverwachting.
Deze week gaan we weer naar het Italiaanse Ravenna waar pastor Cees Tromp ons
meeneemt op zijn reis langs christelijke beeldtaal.

Sant'Apollinare Nuovo. basiliek, lengtebouw, interieur (510).

De bouw van deze basiliek is begonnen door Theodorik de Grote.
In 560 door keizer Justinianus opnieuw ingewijd en onder Byzantijns gezag geplaatst.
In de Sant'Apollinare Nuovo zien wij de overgang van de Hellenistisch—Romeinse
stijl met zijn bewegende figuren in een werkelijke natuurlijke omgeving,
naar de Byzantijnse stijl met zijn frontale en strakke figuren tegen een neutrale gouden
achtergrond.
Het interieur bestaat uit een middenschip, met een ritmische opeenvolging van zuilen
en bogen, twee zijschepen, een absis een cassetteplafond en een rijke
mozaïekdecoratie.
Op de mozaïeken van de beide schipwanden zien wij de martelaren en martelaressen
de krans van hun overwinning dragen naar de troon.

Anders dan de toenmalige helden die hun overwinning hadden behaald op het slagveld of tijdens sportwedstrijden in het circus, werden zij gevierd als de ware helden en heldinnen: onbaatzuchtig, moedig en vrij. Geestelijk onaantastbaar.

Zij hadden hun leven gegeven vanuit de evangelische gedachte dat “niemand groter liefde heeft dan die zijn leven geeft.”

Het processie motief is ontleend aan de klassieke militaire of overwinningsoptocht die zich voortbewoog naar de godheid of een koning op zijn troon, al of niet omringd door hoogwaardigheidsbekleders aan het hof.

Een dergelijke processie vond in vroeger tijden ook plaats in Athene.

Daar werd de optocht van de gelovigen naar de goden, de zogenaamde Panatheneën, afgebeeld op het Parthenonfries.

Dit traditionele thema wordt met een buitengewoon fraai effect opnieuw toegepast in de Sant'Apollinare Nuovo.

De processie van de martelaressen.

In het middenschip links schrijden in het wit en goud geklede martelaressen tegen een gouden achtergrond met paradijsbomen

naar de troon waarop Maria frontaal zetelt met het kind op haar schoot als “Sedes Sapientiae” (zetel van wijsheid) ,

omgeven door haar hemelse hofhouding van vier engelen.

Zij worden voorafgegaan door de drie koningen en dragen hun kronen in hun gesluisde handen.

De gouden achtergrond dient ertoe om de scène naar een transcendent niveau te verheffen, naar een bovenzinnelijke en bovenaardse werkelijkheid.

De figuren maken daardoor een vergeestelijkte indruk, alsof ze onttrokken worden aan het leven op aarde en verblijven in een tijdloze ruimte.

Om dit effect te bereiken maakt de ruimtelijke diepte plaats voor een vlakke neutrale achtergrond

en worden de expressieve dynamische figuren van de Hellenistisch--Romeinse kunst steeds onbewogener en strakker.

De derde dimensie wordt opgeofferd en zo ontstaat er een decoratieve abstracte stijl die een verstillende en contemplatieve werking heeft.

De menselijke gestalte heeft zijn massa, zijn substantie, verloren.

Onder de gewaden zijn de lichaamsdelen niet zichtbaar, zeker niet anatomisch exact.

Wat overblijft zijn onstoffelijke menselijke silhouetten die in de ruimte zweven, schrijden of staan.

Met opzet kozen de kunstenaars voor deze stijl, omdat zij niet langer naar de natuur, dus "realistisch", wilden werken. Dat vonden zij bedrog.

Wat zij in materie wilden uitdrukken was de wereld van de geest; de wereld van God. De gouden achtergrond drukt dit uit. Goud is de kleur van God en van licht dat blijft.

Vanuit de aardse stad Ravenna (de haven) schrijden de martelaressen in ruisende gewaden naar het paradijs, het hemelse hof.

Hun gouden tunica's en witte sluiers omvatten geen echte lichamen maar leegte.

Hun gewaden hangen neer als gordijnen waar het goud, het licht van God, doorheen schijnt.

De processie van de martelaren.

Rechts schrijden in het wit geklede martelaren met hun overwinningskransen tussen de palmbomen van het paradijs naar de tussen vier engelen tronende christus.

Boven, tussen de vensters, zijn de gestalten van apostelen en profeten opgesteld, afgebeeld als antieke redenaars.

Boven elk venster is een mozaïek met een scène uit het evangelie uitgebeeld.

Het bovenregister bevat 26 scènes uit het openbare leven van Jezus.

Het is de oudst bewaarde cyclus van het evangelie.

Zij zijn uit de tijd van Theodorik.

Uitgebeeld worden de wonderen en het lijdensverhaal van Jezus in de Hellenistisch--Romeinse stijl.